

"Het beheer, de administratie en het verbouwen van de vijf huizen"

Het beheer, de administratie en het verbouwen van de vijf huizen (ver-meerdert men huizen, dan vermeerdert men smart, placht Fred van der Wal altijd te zeggen) die de zo succesvolle, onstuitbare van der Wals tot 1996 bezaten eisten bovendien veel te veel tijd op voor bezigheden van sportieve, hetzij introverte of reflektieve aard waar de bespiegelende kunstenaar zich zo vaak als artistieke Narcissus gaarne aan overgaf tijdens het bloemen plukken.

Neemt men daarbij de drukke job van de echtgenote van de zo bevlogen artiest als full time docente aan de NHL te Leeuwarden in ogenschouw dan ziet u wel dat de beide echtelieden niet bepaald uit de goot komen of de hele dag achter het raam werke loos saffies met mariehuwie-wat-war-wana hebben zitten draaien van onversneden pruimtabak gemixed met okselbaai.

In 1996 verkocht Fred van der Wal het laatste van de huizen (G.Japicx-straat 39) in Leeuwarden. Het leverde hem als onder een gelukkig gestern-te geboren hoog begaafde zakenman-artiest uiteraard geen wind eieren op en de vervolgens goed gekozen beleggingen in courante Nederlandse aan-delenfondsen leverden binnen een ander half jaar meer dan zeventig dui-zend gulden netto rendement op. Tellen wij daarbij het wachtgeld van meer dan vijftigduizend gulden netto per jaar van zijn echtgenote bij op en nemen wij de financiële reserves van het echtpaar van der Wal van tegen de drie ton cash in acht, dan begrijpt U dat de van der Wals, die zonder een cent begonnen en zelfs in de sweet silver sixties geen nagel hadden om genoeglijk hun eigen of ander mans reet te krabben er langzamerhand warmpjes bij blijken te zitten en al jaren lang onder de kunst paedagogie-se, steeds zorgelijker kijkender kulturele kollegaatjes die hun ganse be-staan voor de klas dienen te slijten uiteindelijk toch de lachende derde blijken!

En zo hoort het ook!

Wie risikos in het leven neemt moet beloond worden! Menig tekenleraar wil zijn als een wild stromende rivier, maar met behoud van maand salaris en dat gaat nu eenmaal niet!

Het arbeidsloze inkomen is volgens onze artistieke, romantiese levens-kunstenaar die Fred van der Wal uiteindelijk is toch maar het mooiste in-komen! De kunstenaar die zegt zijn magistrale meesterwerken tussen twee lachbuien door te vervaardigen draait er echter zijn hand niet voor om!

Alleen al het sorteren van de niet altijd op volgorde juist gedateerde hand geschreven, soms nauwelijks leesbare, beschimmelde, zwaar besmeurde dagboek bladen die uit alle gaten en hoeken van het huis werden opge-scharreld kostte dagen aan een stuk.

Het nauwelijks te ontcijferen, soms raadselachtige materiaal; slordige, doch enthousiast neergepende intieme konfidenties in een minutieus, sierlijk, maar bijkans onleesbaar handschrift tijdens zonnige rust- en vakantie periodes geschreven op terrassen en boulevards

in Nederland, België, Engeland, Duitsland en Frankrijk was vaak nauwelijks leesbaar.

Tevens ging door slordig beheer een aanzienlijk gedeelte (enige duizenden pagina's tekst en foto's betreffende de Renkumse jaren 1942-1944, de Amsterdamse jaren 1944 – 1957, de Heemstedse en Bloemendaalse jaren 1957 - 1967 en wederom die hippe Amsterdamse jaren 1967 – 1978) van de herowiese jaren van voor 1984 verloren bij de vele verhuizingen die de van der Wals ondernamen. In zijn gansche leven verhuisde de artieste peinstre meer dan twintig keer. Het zoeken naar zijn allereigenste "roots" beschouwde hij dan ook als onbegonnen werk, te meer daar de ene tak van de familie uit midden-Frankrijk (Beauvais) en de andere uit Friesland afkomstig was.

© september 2017, fredvanderwal, BasicPublishing.nl